

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1468**z dnia 1 października 2018 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 461/2013 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu („PET”) pochodzących z Indii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”) przed jego zmianą dokonaną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2321 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 2603/2000 ⁽³⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanów etylenu („PET”) pochodzących między innymi z Indii („pierwotne dochodzenie”).
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 1645/2005 ⁽⁴⁾ Rada zmieniła poziom środków wyrównawczych obowiązujących względem przywozu PET z Indii, w następstwie przeglądu w trybie przyspieszonym na podstawie art. 20 rozporządzenia podstawowego.
- (3) Na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia, Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 193/2007 ⁽⁵⁾ ostateczne cło wyrównawcze na okres kolejnych pięciu lat.
- (4) Na podstawie art. 19 rozporządzenia podstawowego Rada zmieniła następnie rozporządzeniem (WE) nr 1286/2008 ⁽⁶⁾ i rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 906/2011 ⁽⁷⁾ środki wyrównawcze w wyniku częściowych przeglądów okresowych.
- (5) W 2012 r. kolejny częściowy przegląd okresowy został zakończony rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 559/2012 ⁽⁸⁾ bez wprowadzania zmian w obowiązujących środkach.
- (6) Na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego, w następstwie drugiego przeglądu wygaśnięcia, Rada nałożyła rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 461/2013 ⁽⁹⁾ ostateczne cło wyrównawcze na okres kolejnych pięciu lat.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2321 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 338 z 19.12.2017, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2603/2000 z dnia 27 listopada 2000 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym poborze nałożonego cła tymczasowego na przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego z Indii, Malezji i Tajlandii oraz kończące postępowanie antysubsydjne w odniesieniu do przywozu określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego z Indonezji, Republiki Korei oraz Tajwanu (Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1645/2005 z dnia 6 października 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2603/2000 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego między innymi z Indii (Dz.U. L 266 z 11.10.2005, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 193/2007 z dnia 22 lutego 2007 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanu etylenu (PET) pochodzącego z Indii w wyniku przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 (Dz.U. L 59 z 27.2.2007, s. 34).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1286/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 193/2007 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 192/2007 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 906/2011 z dnia 2 września 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 193/2007 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanów etylenu pochodzących z Indii oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 192/2007 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. L 232 z 9.9.2011, s. 19).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 559/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego dotyczącego środków wyrównawczych stosowanych wobec przywozu niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. L 168 z 28.6.2012, s. 6).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 461/2013 z dnia 21 maja 2013 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 (Dz.U. L 137 z 23.5.2013, s. 1).

- (7) Na podstawie art. 19 rozporządzenia podstawowego Komisja zmieniła rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/1350 ⁽¹⁾ środki wyrównawcze w wyniku dwóch częściowych przeglądów okresowych.
- (8) Decyzją nr 2000/745/WE ⁽²⁾ Komisja przyjęła minimalną cenę importową oferowaną przez trzech producentów eksportujących z Indii. Decyzją wykonawczą 2014/109/UE ⁽³⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązań ze względu na zmianę okoliczności, w jakich zobowiązania zostały przyjęte.
- (9) Obecnie obowiązującym środkiem jest ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (UE) nr 461/2013, ostatnio zmienionym rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/1350 („obowiązujące środki”). Stawki specyficznego cła wyrównawczego ustalone dla producentów indywidualnych w Indiach wynoszą od 0 do 74,6 EUR za tonę, natomiast na przywóz od wszystkich pozostałych producentów nałożono stawkę rezydualną wynoszącą 69,4 EUR za tonę.

1.2. Wszczęcie dwóch częściowych przeglądów okresowych

- (10) We wrześniu 2016 r. indyjski producent eksportujący Dhunseri Petrochem Limited („DPL”) zwrócił się do Komisji o zmianę rozporządzenia nakładającego obowiązujące środki w oparciu o zmianę nazwy przedsiębiorstwa. We wniosku wykazano jednak, że przedsiębiorstwo DPL zawiązało spółkę joint venture z przedsiębiorstwem Indorama Ventures Public Company Limited („IVL”), z następującymi skutkami:
 - a) Indorama Ventures Global Services Limited, spółka zależna IVL, nabyła 50 % udziałów w działalności DPL związanej z żywicą PET poprzez stworzenie nowej spółki, występującej pod firmą IVL Dhunseri Petrochem Industries Limited („IVDPIL”);
 - b) DPL nabyło 50 % udziałów w Micro Polypet Pvt. Ltd („MPPL”), indyjskim producencie PET, który nigdy nie dokonywał wywozu do UE i dla którego nie ustalono indywidualnego cła wyrównawczego.
- (11) W związku z powyższym Komisja uznała, że istniały wystarczające dowody świadczące o tym, że okoliczności subsydiowania na rzecz przedsiębiorstwa DPL i jego spółek powiązanych znacząco się zmieniły, a zmiany te miały charakter trwały, w wyniku czego obowiązujące środki należy poddać przeglądowi.
- (12) Na tej podstawie Komisja ogłosiła, w drodze zawiadomienia w dniu 6 lipca 2017 r. ⁽⁴⁾, decyzję o wszczęciu z własnej inicjatywy, zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego, dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego ograniczonego do zbadania subsydiowania w przypadku przedsiębiorstwa DPL i powiązanych z nim przedsiębiorstw w Indiach. Celem tego przeglądu jest ustalenie stopy subsydiowania w odniesieniu do nowej struktury przedsiębiorstwa.
- (13) Inny indyjski producent eksportujący, Reliance Industries Limited („Reliance”) złożył wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego. Wniosek był ograniczony do zbadania subsydiowania Reliance.
- (14) Reliance przedstawiło wystarczające dowody świadczące o tym, iż dalsze stosowanie środków na dotychczasowym poziomie nie jest już konieczne w celu zrównoważenia skutków subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych. Przedsiębiorstwo twierdziło w szczególności, że ogólny poziom subsydiów został zmniejszony z powodu zakończenia stosowania programów „Focus Product” i „Focus Market” oraz z obniżki kwot przysługujących wnioskodawcy w ramach innych programów, takich jak program „Advance Authorisation” i program „Duty Drawback”.
- (15) Po ustaleniu, że wniosek zawiera wystarczające dowody, w dniu 6 lipca 2017 r. ⁽⁵⁾ Komisja ogłosiła wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego, ograniczonego do zbadania subsydiowania w odniesieniu do Reliance.
- (16) W obydwu zawiadomieniach o wszczęciu Komisja ogłosiła, że dochodzenie oceni również stosowność zmiany stawki cła nałożonego na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii przez „wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa” w Indiach.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1350 z dnia 3 sierpnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 461/2013 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu („PET”) pochodzących z Indii (Dz.U. L 208 z 5.8.2015, s. 10).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2000/745/WE z dnia 29 listopada 2000 r. przyjmująca zobowiązania złożone w związku z postępowaniami antydumpingowym i antysubsydyjnym dotyczącymi przywozu niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajwanu i Tajlandii (Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 88).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/109/UE z dnia 4 lutego 2014 r. uchylająca decyzję 2000/745/WE przyjmującą zobowiązania złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym i antysubsydyjnym dotyczącymi przywozu politereftalanu etylenu (PET) pochodzącego między innymi z Indii (Dz.U. L 59 z 28.2.2014, s. 35).

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii (2017/C 216/05) (Dz.U. C 216 z 6.7.2017, s. 30).

⁽⁵⁾ Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii (2017/C 216/04) (Dz.U. C 216 z 6.7.2017, s. 26).

- (17) Biorąc pod uwagę, że obydwie przeglądy okresowe dotyczą tego samego produktu objętego przeglądem, tego samego państwa pochodzenia i tego samego okresu objętego dochodzeniem, a oba środki są przedmiotem tego samego postępowania, uznano za właściwe zakończenie obu przeglądów w tym samym akcie prawnym.

1.3. Strony zainteresowane postępowaniem

- (18) Komisja oficjalnie zawiadomiła o wszczęciu częściowych przeglądów okresowych Dhunseri, jego przedsiębiorstwa powiązane oraz Reliance („zainteresowani producenci eksportujący”), stowarzyszenie producentów unijnych, importerów i użytkowników w Unii, o których wiadomo, że są zainteresowani, jak również przedstawiciele państwa wywozu. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniach o wszczęciu.
- (19) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja przesłała kwestionariusze zainteresowanym producentom eksportującym oraz rządowi Indii („GOI”) i otrzymała odpowiedzi w ustalonych terminach.
- (20) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do ustalenia subsydiowania. Komisja przeprowadziła wizyty weryfikacyjne na terenie IVDPIL w Kalkucie, w siedzibie głównej MPPL w Delhi, w fabryce MPPL w Karnal, na terenie Reliance w Bombaju oraz w siedzibie rządu Indii w New Delhi (Dyrekcja Generalna ds. Handlu Zagranicznego i Ministerstwo Handlu).

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (21) Dochodzenie dotyczące subsydiowania objęło okres od 1 kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym”).

1.5. Ujawnienie ustaleń

- (22) W dniu 25 lipca 2018 r. rząd Indii i pozostałe zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, w oparciu o które Komisja zamierza zaproponować zmianę stawek celnych mających zastosowanie do przedsiębiorstw Dhunseri i Reliance. Wspomniane strony miały również stosowną ilość czasu na zgłoszenie uwag. Wszystkie opinie i uwagi zostały należycie wzięte pod uwagę, jak przedstawiono poniżej.
- (23) Reliance zauważyło, że ujawnienia dokonano ponad 12 miesięcy po wszczęciu dochodzenia i odniosło się do art. 11.11 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („Porozumienie SCM”), który stanowi, że dochodzenia „są” kończone w ciągu jednego roku, „z wyjątkiem szczególnych okoliczności” oraz do art. 22 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, który stanowi, że przeglądy przeprowadza się „niezwłocznie” i „zazwyczaj” kończy w terminie 12 miesięcy od dnia wszczęcia dochodzenia. Na tej podstawie Reliance twierdziło, że wobec braku szczególnych okoliczności lub uzasadnienia Komisji dochodzenie powinno zostać „zakończony bez zastosowania środków ochronnych”.
- (24) Jeżeli chodzi o terminy, Komisja zauważa jednak, że obecne dochodzenie przeglądowne podlega przepisom art. 21 ust. 4 Porozumienia SCM, który stanowi, że przeglądy cel wyrównawczych „są zazwyczaj kończone w terminie 12 miesięcy od daty wszczęcia przeglądu” i nie odnosi się do żadnych szczególnych okoliczności, które są niezbędne do uzasadnienia czasu trwania dochodzenia trwającego dłużej niż 12 miesięcy. Podobnie, art. 22 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie odnosi się do szczególnych okoliczności, które są niezbędne do uzasadnienia czasu trwania dochodzenia trwającego dłużej niż 12 miesięcy. Obecne przeglądy są prowadzone przed upływem terminu 15 miesięcy określonego w art. 22 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (25) Produktem objętym przeglądem jest politereftalan etylenu (PET) o liczbie lepkościowej 78 ml/g lub wyższej, według normy ISO 1628-5, obecnie objęty kodem CN 3907 61 00 i pochodzący z Indii („produkt objęty przeglądem”).

2.2. Produkt podobny

- (26) Dochodzenie wykazało, że produkt objęty przeglądem jest identyczny pod względem właściwości fizycznych i chemicznych oraz zastosowań z produktem wytwarzanym i sprzedawanym na rynku krajowym w Indiach. Stwierdzono zatem, że produkty sprzedawane na rynku krajowym i zagranicznym są produktami podobnymi w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. WYNIKI DOCHODZENIA

3.1. Reorganizacja przedsiębiorstwa DPL i powiązanych z nim przedsiębiorstw

- (27) Dochodzenie potwierdziło, że przedsiębiorstwo DPL zawarło spółkę joint venture z IVL. W ramach tego partnerstwa DPL przeniosło w dniu 1 kwietnia 2016 r. cały zakład produkcyjny PET do nowej spółki, IVDPIL, oraz nabyło 50 % udziałów w tym przedsiębiorstwie, natomiast pozostałe 50 % zostało nabyte przez przedsiębiorstwo Indorama Ventures Global Services Limited, spółkę zależną IVL. W związku z tym przedsiębiorstwo DPL przestało być producentem eksportującym produktu objętego przeglądem ze skutkiem od tej daty.
- (28) Dochodzenie potwierdziło również, że przedsiębiorstwo DPL nabyło 50 % udziałów w MPPL, indyjskim producencie PET, który wcześniej nie dokonywał wywozu produktu objętego przeglądem do Unii i w związku z tym nie przyznano mu indywidualnego cła wyrównawczego w poprzednich dochodzeniach dotyczących PET pochodzącego z Indii. Pozostałe 50 % udziałów w MPPL należy do Indorama Ventures Global Services Limited.
- (29) Następnie, w dniu 12 maja 2017 r., przedsiębiorstwo IVDPIL zmieniło nazwę na IVL Dhunseri Petrochem Industries Private Limited („IDIPL”), a przedsiębiorstwo MPPL przeniosło wszystkie swoje aktywa, długi, zobowiązania i personel do IDIPL. W dniu 4 grudnia 2017 r. wysoki sąd w Kalkucie zatwierdził to przeniesienie.
- (30) Przedsiębiorstwa DPL, IDIPL (dawniej IVDPIL) i MPPL są dalej zwane „grupą Dhunseri”. Celem częściowego przeglądu okresowego było zatem ustalenie poziomu subsydiowania mającego zastosowanie do grupy Dhunseri. W tym celu dane dotyczące IDIPL i MPPL (które nadal prowadziło działalność jako odrębny producent eksportujący produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym) zostały zagregowane w celu obliczenia poziomu subsydiowania w odniesieniu do grupy Dhunseri jako całości, ponieważ ten wskaźnik ma zastosowanie do ostatecznej struktury grupy, w której zakład MPPL jest częścią IDIPL.

3.2. Subsydiowanie

- (31) Na podstawie subsydiów objętych dochodzeniem podczas poprzednich przeglądów, informacji przedłożonych przez rząd Indii i zainteresowanych producentów eksportujących oraz odpowiedzi na kwestionariusz Komisji, dochodzeniem objęto następujące środki:

Ogólnokrajowe programy subsydiowania:

- a) Program „Advance Authorisation” („AAS”)
- b) Program „Duty Drawback” na podstawie zasady 3 ust. 2 („DDS”)
- c) Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”)
- d) Program „Duty Free Import Authorisation” („DFIA”)
- e) Program „Export Credit” („ECS”)
- f) Jednostki zorientowane na wywóz („EOU”) i Specjalne strefy ekonomiczne („SSE”)
- g) Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)
- h) Program „Focus Market” („FMS”)
- i) Program „Focus Product” („FPS”)
- j) System motywowania do dodatkowego wywozu („IEIS”)
- k) Program „Interest Equalisation” (IES)
- l) Program „Income Tax Incentive for Research and Development” („ITIRAD”)
- m) Program dotyczący wywozu towarów z Indii „Merchandise Export from India” („MEIS”)
- n) Program zachęt dla posiadaczy statusu („SHIS”)

Regionalne programy subsydiowania:

- o) Program „Capital Investment Incentive” („CIIS”) rządu stanu Gudźarat
- p) Polityka wspierania przedsiębiorczości rządu stanu Haryana („EPP”)
- q) Program stanu Gudźarat dotyczący zwolnień z podatków od energii elektrycznej (GEDES)
- r) Pakietowy program zachęt („Package Scheme of Incentives” – „PSI”) rządu stanu Maharasztra
- s) Program bodźców gospodarczych dla Bengalu Zachodniego („WBIS”)

- (32) Subsydia, o których mowa w powyższym motywie, opierają się na następujących dokumentach dotyczących polityki i przepisach.
- (33) Programy AAS, DEPBS, DFIA, EOU/SEZ, EPCGS, FMS, FPS, IEIS, MEIS i SHIS opierają się na indyjskiej Ustawie o handlu zagranicznym (rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do publikowania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („Polityka handlu zagranicznego”), które ministerstwo handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia.
- (34) Programy AAS, DFIA, EOU/SEZ, EPCGS i MEIS są oparte na dokumencie dotyczącym polityki handlu zagranicznego 2015–2020 („FTP 2015-20”), obowiązującym w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Ponadto rząd Indii w „Podręczniku procedur, tom I” („HOP I 2015-20”) przedstawił również procedury, które regulują „FTP 2015-20”. Podręcznik procedur jest regularnie aktualizowany.
- (35) Programy DEPBS, FMS, FPS, IEIS oraz SHIS, które opierały się na poprzednim dokumencie dotyczącym polityki handlu zagranicznego obowiązującym w latach 2009–2014 („FTP 2009-14”), nie zostały przedłużone na podstawie FTP 2015-20, o którym mowa w motywie 34.
- (36) Program zwrotu ceł opiera się na dziale 75 ustawy o cłach z 1962 r., dziale 37 ustawy o podatku akcyzowym z 1944 r., działach 93 A i 94 ustawy o finansach z 1994 oraz przepisach dotyczących ceł, podatków akcyzowych oraz zwrotu podatku od usług z 1995 r. Stawki zwrotu ceł są regularnie publikowane.
- (37) Program ECS oparty jest na treści działów 21 i 35 A Ustawy o bankowości z 1949 r., która umożliwia bankowi Reserve Bank of India („RBI”) kierowanie bankami komercyjnymi w dziedzinie kredytów eksportowych.
- (38) Program ITIRAD opiera się na ustawie o podatku dochodowym z 1961 r. („ITA”), która jest corocznie zmieniana ustawą o finansach.
- (39) Program IES opiera się na okólniku głównym DBR.Dir.BC.No 62/04.02.001/2015-16 z dnia 4 grudnia 2015 r. dotyczącym programu „Interest Equalisation Scheme on Pre and Post Shipment Rupee Export Credit”.
- (40) Programem CIIS zarządzają władze publiczne stanu Gudźarat, opierając się na polityce przemysłowej z 2015 r. prowadzonej przez ten stan.
- (41) Program EPP jest zarządzany przez rząd stanu Haryana i został uwzględniony w polityce promocji przedsiębiorstw z 2015 r. notyfikowanej przez departament rządu stanu Haryana ds. przemysłu i handlu.
- (42) Program GEDES opiera się na ustawie o energii elektrycznej stanu Gudźarat z 1958 r. („ustawa o energii elektrycznej”), sekcji 3 (2) pkt (vii) i (viii), z późniejszymi zmianami publikowanymi w Dzienniku Rządowym Stanu Gudźarat.
- (43) Program PSI opiera się na rezolucji nr PSI-2013/(CR-54)/IND-8 rządu stanu Maharasztra.
- (44) Program WBIS jest zarządzany przez rząd Bengału Zachodniego i ustanowiony w drodze komunikatu Departamentu Handlu i Przemysłu rządu Bengału Zachodniego nr 309 – CI/O/ADN/GEN-INC/512 z dnia 12 września 2014 r.
- (45) W toku dochodzenia wykazano, że dwaj producenci eksportujący, których dotyczy postępowanie, zakończyli następujące programy lub z nich nie skorzystali: DEPBS, DFIA, ECS, EOU/SEZ, FMS, FPS, ITIRAD, IEIS, IES, SHIS, CIIS, EPP/GOH, PSI/GOM i WBIS.

3.3. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

- (46) Komisja stwierdziła, że tylko jeden z producentów eksportujących objętych obecnymi przeglądami skorzystał z tego środka w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym w odniesieniu do bardzo niewielkiej liczby transakcji wywozowych. W rzeczywistości to samo przedsiębiorstwo skorzystało z programu „Duty Drawback” (DDS), o którym mowa poniżej w sekcji 3.4, w odniesieniu do znacznej większości swoich transakcji wywozowych. Jako że nie można jednocześnie stosować programów AAS i DDS w odniesieniu do tych samych transakcji wywozowych, Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym program AAS był wykorzystywany w bardzo ograniczonym zakresie i zdecydowała się nie obliczać korzyści uzyskanych w ramach programu AAS w ramach przedmiotowych przeglądów.

3.4. Program „Duty Drawback” na podstawie zasady 3 ust. 2 („DDS”)

- (47) Komisja ustaliła, że zainteresowani producenci eksportujący korzystali z programu DDS podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądownym.

3.4.1. Podstawa prawna

- (48) Podstawą prawną mającą zastosowanie w ODP były zasady zwrotu ceł i podatku akcyzowego z 1995 r. („zasady DDS” z 1995 r.), ostatnio zmienione w 2006 r. ⁽¹⁾. Po ODP wspomniana podstawa prawna została zastąpiona zasadami zwrotu ceł i podatku akcyzowego z 2017 r. ⁽²⁾ („zasady z 2017 r.”), które weszły w życie w dniu 1 października 2017 r. Zasada 3 ust. 2 zawarta w zasadach DDS z 1995 r. określa metodę obliczania tego systemu zwrotu ceł. Zasada 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) wspomnianych zasad DDS określa deklarację, którą eksporterzy muszą złożyć w celu skorzystania z programu. Zasady te są identyczne w zasadach DDS z 2017 r. i odpowiadają, odpowiednio, zasadzie 3 ust. 2 i zasadzie 13 ust. 1 lit. a) ppkt (ii).
- (49) Ponadto okólnik nr 24/2001 ⁽³⁾ zawiera szczegółowe instrukcje dotyczące sposobu wdrożenia zasady 3 ust. 2 oraz oświadczenie, które eksporterzy muszą złożyć na mocy zasady 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii).
- (50) Zasada 4 zasad DDS z 1995 r. stanowi, że rząd centralny może dokonać korekty kwoty lub stawek określonych na podstawie zasady 3. Rząd wprowadził szereg zmian; ostatnie ze zmian, którymi wprowadzono korekty stawek opublikowano w formie zawiadomień nr 110/2015 – CUSTOMS (N.T.) z dnia 16 listopada 2015 r. ⁽⁴⁾ oraz nr 131/2016 – CUSTOMS (N.T.) z dnia 31 października 2016 r. ⁽⁵⁾. W konsekwencji w przypadku produktu objętego przeglądownym w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym współczynnik ten wyniósł 1,9 % wartości FOB do dnia 14 listopada 2016 r., a następnie 1,5 %.

3.4.2. Kwalifikowalność

- (51) Do korzystania z tego systemu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

3.4.3. Zastosowanie w praktyce

- (52) W ramach tego programu każde przedsiębiorstwo dokonujące wywozu produktów kwalifikowalnych jest uprawnione do otrzymania środków pieniężnych odpowiadających określonej wartości procentowej deklarowanej wartości FOB wywożonych materiałów. W zasadzie 3 ust. 2 zasad zwrotu ceł i podatku akcyzowego określono, w jaki sposób oblicza się kwotę subsydium:

„2) Ustalając kwotę lub stawkę zwrotu na podstawie niniejszej zasady, rząd centralny uwzględni:

- a) średnią ilość lub wartość każdej klasy lub opisu materiałów, z których zwykle produkowana lub wytwarzana jest dana klasa towarów w Indiach;
- b) średnią ilość lub wartość przywożonych materiałów lub materiałów objętych podatkiem akcyzowym wykorzystywanych do produkcji lub wytwarzania w Indiach określonej klasy towarów;
- c) średnią kwotę ceł zapłaconych za przywożone materiały lub materiały objęte podatkiem akcyzowym, wykorzystywane do produkcji komponentów i półproduktów używanych do produkcji towarów;

⁽¹⁾ <http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-act/formatted-hhtmls/cs-rulee> (dostęp w dniu 13 lipca 2018 r.).

⁽²⁾ [Planowana publikacja w Dz.U. Indii, wydanie specjalne, część ii, sekcja 3, podsekcja (i)] Rząd Indii, Ministerstwo Finansów (Departament Dochodów) Zawiadomienie nr 88/2017-CUSTOMS (N.T.) New Delhi, 21 września 2017 r. Zob. <http://www.cbic.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/cs-act/notifications/notfns-2017/cs-nt2017/csnt88-2017.pdf> (dostęp w dniu 13 lipca 2018 r.).

⁽³⁾ Okólnik nr 24/2001-Cus. 20 kwietnia 2001 r. F.NO.605/47/2001-DBK, Rząd Indii, Ministerstwo Finansów, Departament Dochodów, Deklaracja na mocy zasady 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) zasad zwrotu cła do celów skorzystania ze stawki zwrotu cła obowiązującej dla całego przemysłu. Zob. w szczególności sekcje 2 i 3 deklaracji na mocy zasady 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) zasad zwrotu cła do celów skorzystania ze stawki zwrotu cła obowiązującej dla całej branży; dostępne na stronie: <http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-circulars/cs-circulars-2001/24-2001-cus>, dostęp w dniu 7 czerwca 2018 r.

⁽⁴⁾ Zawiadomienie rządu Indii nr 110/2015 – CUSTOMS (N.T.) z dnia 16 listopada 2015 r. stanowi, że stawka DDS mająca zastosowanie do wartości FOB wywozu PET (zaklasyfikowanego w pozycji taryfowej 390701) wynosi 1,9 % ze skutkiem od dnia 23 listopada 2015 r. Zob. <http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-act/notifications/notfns-2015/cs-nt2015/csnt110-2015> i załącznik z wykazem <http://www.cbic.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/dbk-schedule/dbk-sch2015.pdf> (dostęp w dniu 13 lipca 2018 r.).

⁽⁵⁾ Zawiadomienie rządu Indii nr 131/2016 – CUSTOMS (N.T.) z dnia 31 października 2016 r. stanowi, że stawka DDS mająca zastosowanie do wartości FOB wywozu PET (zaklasyfikowanego w pozycji taryfowej 3907) wynosi 1,5 % ze skutkiem od dnia 15 listopada 2016 r. Zob. <http://www.cbic.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/cs-act/notifications/notfns-2016/cs-nt2016/csnt131-u-2016.pdf> i załącznik z wykazem <http://www.cbic.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/dbk-schedule/dbk-sch2016.pdf> (dostęp w dniu 13 lipca 2018 r.).

- d) średnią kwotę ceł zapłaconych za odpady w procesach produkcyjnych i katalizatory:
- jeżeli takie odpady lub katalizatory zostaną ponownie wykorzystane w dowolnym procesie produkcyjnym lub zostaną sprzedane, odejmuje się również średnią kwotę ceł od ponownie wykorzystanych lub sprzedanych odpadów lub katalizatorów;
- e) średnią kwotę ceł zapłaconych za materiały przywożone lub materiały objęte podatkiem akcyzowym używane do przechowywania lub pakowania towarów wywozonych;
- f) wszelkie inne informacje, które rząd centralny może uznać za istotne lub przydatne do tego celu”.
- (53) Innymi słowy, rząd Indii ustalił kwotę podlegającą zwrotowi na podstawie uśrednionych dla całej branży wartości odpowiednich ceł zapłaconych za przywożone surowce oraz średniego wskaźnika konsumpcji w przemyśle; rząd Indii zebrał przedmiotowe dane od producentów kwalifikujących się produktów eksportowych, których uważa za reprezentatywnych dla branży. Rząd Indii wyraża następnie kwotę do zwrotu jako odsetek średniej wartości wywozu kwalifikujących się wywozonych produktów.
- (54) Rząd Indii wykorzystuje ten odsetek do obliczania kwoty środków pieniężnych, do otrzymania której uprawnieni są wszyscy kwalifikujący się eksporterzy. Stawka w przypadku tego programu jest określana przez rząd Indii w zależności od produktu. W przypadku produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym współczynnik ten wynosił 1,9 % wartości FOB do dnia 14 listopada 2016 r., a następnie 1,5 %, jak wyjaśniono w motywie 50.
- (55) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. Z chwilą wprowadzenia danych o przesyłce do serwera celnego (ICEGATE) następuje wskazanie, że wywóz odbywa się w ramach DDS i kwota DDS zostaje nieodwołalnie ustalona. Po przedłożeniu przez przedsiębiorstwo przewozowe informacji wywozowej (Export General Manifest – EGM) i porównaniu tego dokumentu z danymi w dokumencie przewozowym przez urząd celny, zostają spełnione wszystkie warunki do udzielenia zgody na wypłatę kwoty zwrotu w drodze bądź to bezpośredniego przelewu na konto bankowe eksportera bądź też polecenia zapłaty.
- (56) Eksporter musi również przedstawić dowód na uzyskanie wpływów z wywozu w postaci zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów (BRC). Dokument ten można dostarczyć po wypłaceniu kwoty zwrotu, rząd Indii odzyska jednak wypłaconą kwotę, jeżeli eksporter nie przedstawi zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów w podanym terminie.
- (57) Kwota zwrotu może być wykorzystana do dowolnego celu i, zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach, kwota może być księgowana na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego po wywiązaniu się ze zobowiązania wywozowego.
- (58) Właściwe przepisy i instrukcje administracyjne stanowią, że indyjska administracja celna nie powinna wymagać żadnych dowodów na to, że eksporter występujący z wnioskiem o zwrot ceł musiał ponieść lub ponieść zobowiązania w zakresie należności celnych z tytułu przywozu surowców potrzebnych do wytworzenia wywozonego produktu⁽¹⁾. Ponadto, podczas wizyty weryfikacyjnej w siedzibie rządu Indii, rząd Indii potwierdził, że przedsiębiorstwa, które będą pozyskiwać na rynku krajowym wszystkie surowce wykorzystane do produkcji wywozonego PET, nadal będą korzystać z pełnej stawki obliczonej zgodnie z zasadą. 3 ust. 2 wspomnianą powyżej. Dochodzenie wykazało również, że w praktyce miało to miejsce w przypadku jednego współpracującego eksportera, który skorzystał z korzyści w ramach DDS pomimo, iż nie dokonał przywozu choćby jednej jednostki głównych surowców (PTA i MEG), wykorzystywanych w produkcji produktu objętego przeglądem.

3.4.4. Wnioski dotyczące programu DDS

- (59) W ramach DDS zapewniane jest subsydium w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Tzw. kwota zwrotu ceł stanowi wkład finansowy ze strony rządu Indii, ponieważ ma postać utraconego przychodu (tj. domniemanych ceł przywozowych pobranych przez rząd Indii, które są zwracane lub umarzane). Nie ma ograniczeń co do sposobu wykorzystania tych funduszy. Ponadto kwota zwrotu ceł stanowi korzyść dla eksportera, ponieważ poprawia jego płynność finansową o dodatkowe kwoty ceł przywozowych, które zostały zwrócone lub umorzone przez rząd Indii.

⁽¹⁾ Element ten jest podkreślany przez odpowiedni organ prawodawczy i przepisy mające zastosowanie do programu, np. w okólniku nr 24/2001 Cus. 20 kwietnia 2001 r. F.NO.605/47/2001-DBK, Rząd Indii, Ministerstwo Finansów, Departament Dochodów, Deklaracja na mocy zasady 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) zasad zwrotu cła do celów skorzystania ze stawki zwrotu cła obowiązującej dla całego przemysłu. C; dostępne na stronie: <http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-circulars/cs-circulars-2001/24-2001-cus>, dostęp w dniu 7 czerwca 2018 r.; w szczególności sekcje 2 i 3 deklaracji na mocy zasady 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) zasad zwrotu cła do celów skorzystania ze stawki zwrotu cła obowiązującej dla całej branży.

- (60) Stawka zwrotu ceł za wywóz jest określana przez rząd Indii w zależności od produktu. Niemniej jednak, mimo iż subsydium określa się jako zwrot ceł, program nie posiada wszystkich cech dopuszczalnego systemu zwrotu ceł czy systemu zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on też zasadom określonym w załączniku I poz. (I), w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Płatności w gotówce na rzecz eksportera niekoniecznie są związane z rzeczywistymi płatnościami należnościami celnymi za przywóz surowców i nie stanowią kredytu celnego służącego wyrównaniu ceł przywozowych od przeszłych lub przyszłych przywozów surowców. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura mające na celu potwierdzenie, które komponenty są zużywane do produkcji wywożonych produktów i w jakiej ilości.
- (61) Płatność ze strony rządu Indii po dokonaniu wywozu przez eksporterów jest uwarunkowana wynikami eksportu, i tym samym jest uważana za szczególną i podlegającą środkom wyrównawczym zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (62) W świetle powyższego stwierdza się, że DDS stanowi podstawę środków wyrównawczych.

3.4.5. Obliczanie kwoty subsydiium

- (63) Zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja obliczyła kwotę subsydiowania w kontekście kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, które, jak ustalono, miało miejsce w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W tym kontekście Komisja uznała, że przeniesienie korzyści na odbiorcę dokonuje się w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii jest prawnie zobowiązany do wypłaty gotówki, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią wywozowy dokument przewozowy określający, między innymi, kwotę przyznawaną w odniesieniu do danej transakcji wywozowej, rząd Indii nie może już swobodnie decydować o przyznaniu subsydiium. W świetle powyższego Komisja uznała za właściwe dokonanie oceny korzyści płynących z programu DDS w odniesieniu do sumy kwot zwrotu przyznanych na transakcje eksportowe dokonane w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (64) Grupa Dhunseri zauważyła, że korzyść w ramach DDS została zmniejszona z 1,9 % do 1,5 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym i twierdziła, że spadek ten ma trwały charakter, odnosząc się do spadkowej tendencji stawki DDS, która została obniżona z 5,5 % w 2011 r. do 1,5 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Z tego powodu przedsiębiorstwo twierdziło, że program DDS, jeżeli ma stanowić podstawę środków wyrównawczych, powinien zostać objęty środkami wyrównawczymi wyłącznie w oparciu o stawkę 1,5 %.
- (65) Komisja zauważyła jednak, że zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego, „wysokość subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w odniesieniu do potwierdzonych korzyści przyznanych beneficjentowi w trakcie okresu objętego dochodzeniem w celu subsydiowania”. Jak wspomniano powyżej, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym współczynnik ten wynosił 1,9 % wartości FOB do dnia 14 listopada 2016 r., a następnie 1,5 %. W związku z tym Komisja uważa, że należy wykorzystać rzeczywiste stawki obowiązujące w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Argument ten został zatem odrzucony.
- (66) Reliance twierdziło, że korzyść obliczona na podstawie DDS powinna zostać ograniczona do nadwyżki korzyści, jako że DDS powinien być traktowany jako dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, jednak nie przedstawiło dalszych dowodów na uzasadnienie swojego argumentu. Jak wyjaśniono w motywie 60, Komisja stwierdziła, że DDS nie stanowi dozwolonego zwrotu ceł. Ponadto, w odniesieniu do Reliance, Komisja stwierdziła podczas kontroli na miejscu, że przedsiębiorstwo to korzystało z DDS, nawet jeżeli w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie dokonało przywozu żadnego z dwóch istotnych surowców (MEG i PTA). W związku z tym wniosek został odrzucony, ponieważ na podstawie dostępnych informacji całkowita kwota przyznana przedsiębiorstwu Reliance stanowi nadwyżkę.
- (67) MPPL wyjaśniło, że wykorzystywało oczyszczony kwas tereftalowy (PTA) i glikol etylenowy (MEG) do produkcji PET i że oba surowce pochodziły od jednego dostawcy krajowego, który, zgodnie z umową zakupu, pobierał od MPPL opłatę, tzw. „szacowaną część cła”. Na tej podstawie MPPL twierdziło, że płaciło cła przywozowe od surowca będącego składnikiem wywożonego produktu i że w związku z tym obliczenie DDS powinno być ograniczone do nadmiernych korzyści. W tym względzie Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo MPPL nie przedstawiło żadnych dowodów na to, że „szacowana część cła” odpowiadała jakiegokolwiek faktycznej płatności ceł przywozowych. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

- (68) IDIPL poinformowało, że MEG, jeden z dwóch głównych surowców wykorzystywanych przez przedsiębiorstwo do produkcji PET, był w całości przywożony i że uiszczono cło z tytułu tego przywozu. Na podstawie kwoty ceł zapłaconych za MEG zawarty w PET poddany wywozowi w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, IDIPL przedstawiło obliczenie domniemanego nadmiernego umorzenia należności celnych i stwierdziło, że poziom subsydiowania należałoby ustalić wyłącznie na podstawie tego nadmiernego umorzenia. Pomimo braku systemu lub procedury potwierdzających, które materiały są zużywane do wytworzenia wywożonych produktów i w jakiej ilości, Komisja przeprowadziła weryfikację wniosku zgodnie z załącznikiem II pkt 5 rozporządzenia podstawowego. W wyniku weryfikacji potwierdzono, że cały MEG zużyty do produkcji PET został przywieziony oraz że kwota należności celnych przywózowych, o których mowa w oświadczeniu, została faktycznie zapłacona z tytułu MEG zawartego w PET poddany wywozowi w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Na tej podstawie Komisja przyjęła argument i obliczyła poziom subsydiowania tylko na podstawie nadmiernego umorzenia.
- (69) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja przydzieliła wspomniane kwoty subsydium ponad łączny wywóz produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, gdyż subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie było udzielane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (70) Komisja ustaliła w ten sposób, że stopy subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosły 0,38 % dla grupy Dhunseri i 1,67 % dla Reliance.

3.4.6. Uwagi dotyczące ujawnienia informacji

Reliance

- (71) Reliance twierdziło, że Komisja popełniła błąd, identyfikując DDS jako subsydium i jako program, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz twierdziło, że Komisja dodatkowo działała w sprzeczności z takim wnioskiem, sprawdzając nadmierne umorzenie innego eksportera. Reliance twierdziło, że Komisja różnie potraktowała różne strony przy obliczaniu kwoty nadmiernego umorzenia i, w szczególnym przypadku Reliance, objęła środkami wyrównawczymi całość korzyści płynących z DDS, zamiast ograniczyć środki wyrównawcze tylko do nadmiernego umorzenia.
- (72) Twierdzenie to jest bezpodstawne. Faktycznie, jak wyjaśniono powyżej, mimo iż subsydium określa się jako zwrot ceł, program nie posiada cech dopuszczalnego systemu zwrotu ceł czy systemu zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego; program nie jest również zgodny z zasadami określonymi w załączniku I lit. i), w załączniku II i w załączniku III rozporządzenia podstawowego, ponieważ płatności gotówkowe na rzecz eksportera nie są związane z rzeczywistymi płatnościami ceł przywózowych od surowców i nie stanowią kredytu celnego mającego zrekompensować cła przywózowe za poprzedni lub przyszły przywóz surowców. Ponadto takie samo podejście i zasady zostały zastosowane do wszystkich przedsiębiorstw (Reliance i grupa Dhunseri), ponieważ Komisja starała się dowiedzieć, czy przedsiębiorstwa faktycznie dokonywały przywozu jakichkolwiek surowców w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym i czy zapłaciły cła przywózowe z tytułu tego przywozu. Następnie, na podstawie dostępnych informacji, Komisja obliczyła nadmierne umorzenie dla obu przedsiębiorstw. Sytuacja obydwu przedsiębiorstw przedstawia się następująco. IDIPL (część grupy Dhunseri) twierdziło i dostarczyło dowody na to, że jeden z dwóch głównych surowców wykorzystywanych do produkcji PET został w całości przywieziony, a cła przywózowe zostały uiszczone. Komisja przeprowadziła weryfikację, która wykazała prawidłowość twierdzenia. Na tej faktycznej podstawie Komisja obliczyła poziom subsydiowania w odniesieniu do nadmiernego umorzenia. Zwrócono się do Reliance o przedstawienie takich samych dowodów, jak w przypadku IDIPL, jednak przedsiębiorstwo tego nie zrobiło. W przypadku Reliance nadmierne umorzenie obejmowało zatem całą kwotę otrzymaną od rządu Indii. W związku z tym, ponieważ różnica między tymi dwoma producentami eksportującymi jest uzasadniona różnicami w dostępnych faktach, argument ten został odrzucony.
- (73) Reliance twierdziło ponadto, że ciężar dowodu został błędnie zastosowany przez rzekome nałożenie na producenta eksportującego ciężaru ustalenia wielkości nadmiernego umorzenia.
- (74) Komisja nie zgadza się z tym. Przypomina się, że dochodzenie opiera się na odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizytach weryfikacyjnych. Informacje dotyczące poziomu ceł przywózowych faktycznie zapłaconych (lub nie) przez dane przedsiębiorstwo stanowią okoliczności faktyczne i muszą być podawane przez przedsiębiorstwo. Reliance nie dostarczyło tych informacji w swojej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, o którym mowa w motywie 19, w którym zainteresowane strony proszone są o dostarczenie wszystkich istotnych informacji w odniesieniu do obliczania stopy subsydiowania. W związku z tym brakiem informacji Komisja aktywnie zgromadziła informacje umożliwiające ustalenie ewentualnego nadmiernego umorzenia podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu w siedzibie Reliance w grudniu 2017 r. W pierwszej kolejności ustalono, że Reliance nie zapłaciło cła przywózowego od dwóch głównych surowców stanowiących składniki PET

poddawanego wywozowi, tj. PTA i MEG. Komisja zbadała następnie, czy cła przywózowe zostały uiszczone z tytułu surowców wykorzystywanych do produkcji PTA, MEG lub wszelkich surowców wstępnie przetworzonych używanych do produkcji PTA lub MEG. Okazało się jednak, że Reliance, będąc zintegrowanym przedsiębiorstwem petrochemicznym, dokonywało przywozu ropy naftowej i wytwarzało wewnętrznie wszystkie produkty pośrednie prowadzące do produkcji PET. Komisja otrzymała następnie stawkę ceł przywózowych mającą zastosowanie do ropy naftowej, która okazała się o wynosić 0 %, o czym świadczy dowód rzeczowy dostarczony przez Reliance podczas wizyty weryfikacyjnej. W oparciu o te informacje okazało się, że cała kwota DDS stanowiła nadmierne umorzenie. Reliance nie przedstawiło w pozostałej części dochodzenia żadnych możliwości do zweryfikowania danych ilościowych, które wskazywałyby, że taka konkluzja jest nieprawidłowa. Przedsiębiorstwo Reliance nie przedstawiło żadnych informacji, które umożliwiłyby obliczenie nadmiernego umorzenia, mimo że kilkakrotnie się do niego o to zwrócono. Podsumowując, Komisja aktywnie zgromadziła informacje niezbędne do obliczenia poziomu subsydiowania w ramach programu DDS, a Reliance, mimo wielu wezwań, nie przedstawiło informacji faktycznych znajdujących się jego posiadaniu i które uzasadniałyby obliczenie nadwyżki umorzenia niższej niż całkowita kwota DDS. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

- (75) Reliance twierdziło, że jedyne wezwanie ze strony Komisji do przedstawienia informacji umożliwiających ustalenie poziomu nadmiernych umorzeń przekazano w momencie ujawnienia informacji. Komisja zauważyła jednak, że Reliance zostało poproszone o udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i dostarczenie informacji dotyczących nadmiernego umorzenia w trakcie wizyty weryfikacyjnej, jak wyjaśniono w motywie 74. W związku z tym twierdzenie to również zostało odrzucone.
- (76) Reliance zauważyło, że Komisja nie udostępniła sprawozdania z weryfikacji i twierdziło, że brak tego sprawozdania uniemożliwił mu właściwą obronę swoich interesów w odniesieniu do DDS, uważając, że Komisja odwróciła ciężar dowodu w podczas obliczania wielkości korzyści z tytułu programu DDS.
- (77) Jak wyjaśniono powyżej, Komisja uważa, że ciężar udowodnienia, że zapłacono cła przywózowe za surowce stanowiące składniki wywożonych produktów, w przypadku których rząd Indii zwrócił te rzekomo zapłacone cła przywózowe, spoczywa na producencie eksportującym. Komisja ponosi ciężar obliczenia kwoty subsydiowania na podstawie dostępnych informacji. W tym względzie Komisja zauważyła, że odpowiednie elementy wykorzystane do ustalenia stawki subsydiowania w ramach DDS zgodnie z metodą wyjaśnioną w motywie 69 zweryfikowano na podstawie odpowiedzi Reliance na pytania zawarte w kwestionariuszu. Weryfikację programu DDS przeprowadzono równolegle z weryfikacją MEIS, ponieważ te dwa programy są bardzo podobne. Zweryfikowano szereg faktur wywozowych i związanych z nimi dokumentów. Informacje te są również dostępne dla Reliance w formie dowodów rzeczowych z wizyty kontrolnej. W trakcie wizyty weryfikacyjnej Komisja stwierdziła, że istnieje rozbieżność pomiędzy wartością towarów eksportowych przedstawioną przez Reliance w ramach DDS w porównaniu do wartości towarów wywożonych w ramach programu MEIS. Rozbieżność ta została wyjaśniona przez Reliance w jednym z dowodów rzeczowych z wizyty kontrolnej. Jednakże rozbieżność ta nie miała wpływu na obliczenie kwoty subsydiów. Podczas weryfikacji nie stwierdzono żadnych innych rozbieżności w odniesieniu do dokumentów przedłożonych przez Reliance w odniesieniu do DDS. W związku z tym wszystkie informacje niezbędne do wykonywania prawa zainteresowanych stron do obrony zostały przekazane zainteresowanym stronom, w tym Reliance, na wczesnym etapie dochodzenia. W związku z tym Komisja uważa, że w czasie przedmiotowego dochodzenia prawo przedsiębiorstwa Reliance do obrony zostało należycie zachowane. W motywie 74 wykazano również, że Komisja nie odwróciła ciężaru dowodu, a wręcz przeciwnie – aktywnie gromadziła informacje potrzebne do obliczenia kwoty korzyści z DDS. Z tego powodu argument zostaje odrzucony.

Grupa Dhunseri

- (78) Jak wyjaśniono powyżej, wszystkie zaangażowane podmioty gospodarcze były traktowane zgodnie z tymi samymi zasadami po dokonaniu starannej oceny ich konkretnej sytuacji faktycznej. Przedsiębiorstwo IDIPL ponownie stwierdziło, że MPPL zostało obciążone podczas ODP „szacowanym cłem” i zapłaciło je swojemu krajowemu dostawcy PTA i MEG, zgodnie z ich ustaleniami umownymi. IDIPL twierdziło, że kwotę „szacowanego cła” należy odjąć od całkowitej korzyści z DDS. IDIPL twierdziło ponadto, że mechanizm „szacowanego cła” stanowi realizację „decyzji politycznej o przeniesieniu na niższy szczebel cła przywózowego nałożonego na dostawcę surowców”.
- (79) W odniesieniu do tego zarzutu Komisja może potwierdzić, że umowa handlowa między przedsiębiorstwem MPPL a jego dostawcą wymienia komponent „szacowanego cła” we wzorze stosowanym do obliczania ceny surowców. Nie stanowi to jednak samo w sobie dowodu na to, że krajowy dostawca faktycznie zapłacił cło, ponieważ wzór jest wynikiem negocjacji handlowych, podczas których nie trzeba brać pod uwagę, czy cła zostały faktycznie zapłacone. W tym kontekście przedsiębiorstwo IDIPL nie dostarczyło żadnych dowodów na to, że kupowane przez nie surowce były przywożone przez ich dostawcę, a w przypadku gdy tak było, że od ich przywozu uiszczono cło. Z tego powodu argument ten został odrzucony.

Rząd Indii

- (80) Rząd Indii stwierdził, że program DDS, wspomniany w Porozumieniu SCM, nie musi koniecznie zapewniać umorzenia/zwolnienia/odroczenia opłat przywozowych płaconych z tytułu przywożonych składników produkcji, ale może również zapewniać umorzenie podatków pośrednich. Na tej podstawie rząd Indii stwierdził, że Komisja popełniła podstawowy błąd, charakteryzując program DDS jako dopuszczalny system zwrotu ceł w oparciu o fakt, że można z niego korzystać nawet w przypadku braku zapłaty ceł przywozowych.
- (81) W tym względzie Komisja zauważyła, że chociaż rząd Indii przedstawia argumenty prawne dotyczące umorzenia podatków pośrednich, nie przedstawia żadnych dowodów na to, że takie podatki pośrednie zostały faktycznie zapłacone lub są należne z tytułu surowców wykorzystywanych do produkcji wywożonego PET przez jakąkolwiek zainteresowaną stronę oraz że w przypadku, gdy zostały zapłacone, nie zostały one zwrócone przez inny mechanizm podatkowy niezwiązany z DDS. W trakcie dochodzenia żadna z zainteresowanych stron nie dostarczyła informacji dotyczących podatków pośrednich w związku z DDS, które mogłyby mieć wpływ na poziom nadmiernego umorzenia, mimo że były one kilkakrotnie zachęcane do przekazania informacji umożliwiających obliczenie nadmiernego umorzenia w ramach DDS. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (82) Rząd Indii twierdzi ponadto, że DDS przewiduje mechanizm weryfikacji służący do monitorowania zużycia środków produkcji w procesie wytwarzania wywożonego produktu.
- (83) Na poparcie swojego twierdzenia rząd Indii odwołuje się do niektórych przepisów zasad zwrotu i podręcznika celnego, zgodnie z którymi przeprowadzane są audyty i weryfikacje, ale nie wykazuje on, że program DDS narzuca system lub procedurę służące potwierdzeniu, które składniki produkcji są wykorzystywane do wytworzenia wywożonego produktu i w jakiej ilości w rozumieniu załącznika II pkt 4. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (84) Dodano również, że brak systemu lub procedury weryfikacji w rozumieniu załącznika II pkt 4 nie miał wpływu na ustalenie kwot subsydium określonych w motywie 70, ponieważ Komisja obliczyła nadmierne umorzenie na podstawie informacji dostępnych od przedsiębiorstw objętych dochodzeniem. Rząd Indii twierdził, że Komisja miała obowiązek aktywnie działać w kontekście obliczania nadmiernego umorzenia.
- (85) W motywie 74 wykazano, że Komisja aktywnie poszukiwała informacji umożliwiających ustalenie, czy część kwoty DDS nie stanowiła nadmiernego umorzenia. Ponadto, nawet gdy został o to poproszony, rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania w oparciu o faktyczne transakcje dokonane przez producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie. Z tego powodu argument jest bezzasadny.

3.5. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

- (86) Komisja ustaliła, że zainteresowani producenci eksportujący uzyskali zwolnienia w ramach EPCGS, które mogą wykorzystać w odniesieniu do produktu objętego przeglądem w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

3.5.1. Podstawa prawna

- (87) Szczegółowy opis „EPCGS” znajduje się w rozdziale 5 „FTP 2015-20” oraz w rozdziale 5 „HOP I 2015-20”.

3.5.2. Kwalifikowalność

- (88) Do korzystania z tego środka kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

3.5.3. Zastosowanie w praktyce

- (89) Pod warunkiem spełnienia zobowiązania wywozowego przedsiębiorstwo może dokonywać przywozu dóbr kapitałowych (nowych oraz używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) według obniżonej stawki cła. W tym celu rząd Indii wystawia zezwolenie w ramach programu EPCGS po otrzymaniu stosownego wniosku i uiszczeniu opłaty. W programie przewidziano obniżoną stawkę cła importowego, która ma zastosowanie do wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych w ramach tego programu. Aby zobowiązanie wywozowe zostało spełnione, przywożone dobra kapitałowe muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania w danym okresie określonej ilości towarów przeznaczonych na wywóz. Zgodnie z FTP 2015-20 dobra kapitałowe mogą być przywożone w ramach EPCGS ze stawką celną 0 %. Zobowiązanie wywozowe, które stanowi sześciokrotność kwoty zaoszczędzonego cła, musi zostać spełnione w ciągu maksymalnie sześciu lat.

- (90) Posiadacze zezwolenia w ramach programu EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z bezcłowego przywozu komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również wystąpić o wypłatę premii eksportowej w związku z dostarczeniem przeznaczonych na eksport dóbr kapitałowych posiadaczowi licencji EPCG.

3.5.4. Wnioski dotyczące programu EPCGS

- (91) W ramach programu EPCGS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja cel stanowi finansowy wkład rządu Indii, jako że ulga ta zmniejsza wpływy rządu Indii z cła, które w innym przypadku byłoby należne. Ponadto zapewnia eksporterowi korzyść równą kwocie redukcji cel.
- (92) Ponadto korzystanie z EPCGS jest prawnie uzależnione od dokonania wywozu, ponieważ takich pozwoleń nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególny i stanowiący podstawę środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (93) EPCGS nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cel zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu cel zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra inwestycyjne nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w załączniku I lit. i) do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywożonych produktów.

3.5.5. Obliczanie kwoty subsydium

- (94) Komisja obliczyła kwotę subsydium zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Kwota subsydium za okres objęty dochodzeniem przeglądowym została obliczona poprzez podzielenie łącznej kwoty niezapłaconych należności celnych przez okres amortyzacji. Tak obliczona kwota, którą można przyporządkować do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, została dostosowana poprzez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia całkowitej wartości korzyści odniesionych w tym czasie. Uznano, iż komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem była właściwa dla tego celu.
- (95) Żaden z indyjskich producentów eksportujących nie wystąpił o odliczenie opłat poniesionych w celu uzyskania subsydium od całkowitej kwoty subsydium, do czego są uprawnieni zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a).
- (96) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego Komisja przydzieliła tę kwotę subsydium do wysokości obrotu w eksporcie produktu objętego przeglądem podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, gdyż subsydium jest uzależnione od prowadzenia działalności eksportowej i nie było udzielane w odniesieniu do ilości produkowanych, wywożonych czy transportowanych towarów.
- (97) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że stopy subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosły 0,11 % dla grupy Dhunseri i 0,45 % dla Reliance.

3.5.6. Uwagi dotyczące ujawnienia informacji

- (98) IDIPL argumentowało, że zakład i maszyny przywożone w ramach EPCGS były wykorzystywane do produkcji PET przeznaczonego zarówno do sprzedaży krajowej, jak i eksportowej, i w związku z tym twierdziło, że mianownikiem w motywie 96 powinna być całkowita sprzedaż przedsiębiorstwa, a nie obrót z tytułu wywozu PET.
- (99) W tym względzie Komisja zauważa, że nawet gdyby wspomniane stwierdzenie nieoparte dowodami było słuszne, ponieważ program EPCGS jest uwarunkowany wynikami wywozu i nie został przyznany w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych, zastosowanie ma art. 7 ust. 2 i mianownik wybrany w motywie 96 jest uzasadniony. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

3.6. Program „Merchandise Export from India” (MEIS)

- (100) Stwierdzono, że obydwaj zainteresowani producenci eksportujący otrzymywali korzyści w ramach programu MEIS podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.

3.6.1. Podstawa prawna

- (101) Szczegółowy opis programu MEIS zawarto w rozdziale 3 FTP 2015-20 oraz w rozdziale 3 HOP I 2015–20.
- (102) Program MEIS wszedł w życie 1 kwietnia 2015 r.

3.6.2. Kwalifikowalność

- (103) Do korzystania z tego systemu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

3.6.3. Zastosowanie w praktyce

- (104) Kwalifikujące się przedsiębiorstwa mogą uzyskać świadczenia w ramach programu MEIS, wywożąc określone produkty do określonych państw, należących do następujących kategorii: grupa A („rynkı tradycyjne”, w tym wszystkie państwa członkowskie Unii), grupa B („rynkı wschodzące i docelowe”) i grupa C („inne rynki”). Państwa zaklasyfikowane do poszczególnych grup oraz wykaz produktów ze wskazaniem stawki świadczeń określono odpowiednio w tabeli 1 i tabeli 2 w dodatku 3B do dokumentu FTP 2015-20.
- (105) Świadczenie przyjmuje postać kredytu celnego w wysokości odpowiadającej odsetkowi wartości FOB wywozu.
- (106) W kwietniu 2015 r., gdy wszedł w życie MEIS, produkt objęty przeglądem nie był ujęty w dodatku 3B i w związku z tym nie kwalifikował się do uzyskania korzyści w ramach MEIS. W dniu 29 października 2015 r., na mocy obwieszczenia publicznego nr 44/2015-2020, wywóz PET do państw grupy A i B stał się jednak kwalifikowalny do uzyskania korzyści w ramach programu MEIS w wysokości 2 % wartości FOB wywozu. Na mocy obwieszczenia publicznego nr 06/2015-2020, od dnia 4 maja 2016 r. wywóz do państw grupy C stał się kwalifikowalny do uzyskania tej samej korzyści w wysokości 2 %.
- (107) Niektóre rodzaje wywozu są wyłączone z programu, na przykład wywóz towarów przywiezionych lub przeładowanych, uznanych za wywóz, wywóz usług oraz obrót z wywozu podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych/jednostkach eksportowych.
- (108) Kredyty celne w ramach programu MEIS są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 18 miesięcy od daty przyznania. Można je wykorzystać na: (i) zapłatę należności celnych z tytułu przywozu dowolnych materiałów do produkcji lub towarów, w tym dóbr kapitałowych; (ii) zapłatę akcyzy od zamówienia krajowego na materiały do produkcji lub towary, w tym dobra kapitałowe, oraz płatności; (iii) zapłatę podatku od usług w odniesieniu do zamówień na usługi.
- (109) Wniosek o przyznanie świadczeń w ramach programu MEIS należy wypełnić online na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Zagranicznego. Do wniosku internetowego należy dołączyć odpowiednią dokumentację (dokumenty przewozowe, zaświadczenie banku o uzyskaniu wpływów i list załadunkowy). Właściwy organ lokalny („OL”) rządu Indii przyznaje kredyt celny po weryfikacji tych dokumentów. Jeśli eksporter dostarczy odpowiednią dokumentację, organ lokalny nie może już swobodnie decydować o przyznaniu kredytów celnych.

3.6.4. Wnioski dotyczące programu MEIS

- (110) W ramach programu MEIS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach programu MEIS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako wyrównanie należności celnych przywozowych płaconych od dóbr kapitałowych, tym samym zmniejszając wpływy rządu Indii z cła, które w przeciwnym przypadku byłoby należne. Ponadto kredyt celny w ramach programu MEIS przyznaje korzyść eksporterowi, który nie jest zobowiązany do płacenia tych cel.
- (111) Poza tym świadczenia w ramach MEIS są prawnie uwarunkowane wynikami wywozu i tym samym uważa się je za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.6.5. Obliczanie kwoty subsydium

- (112) Zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w kontekście kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, które, jak ustalono, funkcjonowały w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W tym kontekście Komisja uznała, że przeniesienie korzyści na odbiorcę dokonuje się w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. W tym momencie rząd Indii wystawia kredyt celny, który jest księgowany przez producenta eksportującego jako niespłacony dług, który może zostać w każdej chwili skompensowany przez producenta eksportującego. Stanowi to wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią wywozowy dokument przewozowy,

rząd Indii nie może już swobodnie decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego Komisja za właściwe uznała dokonanie wyceny korzyści z programu MEIS jako sumy kwot zarobionych na transakcjach wywozowych dokonanych w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

- (113) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja przydzieliła kwotę subsydium (licznik) do wysokości obrotu w eksporcie produktu objętego przeglądem podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, gdyż subsydium jest uzależnione od prowadzenia działalności eksportowej i nie było udzielane w odniesieniu do ilości produkowanych, wywożonych czy transportowanych towarów.
- (114) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że stopy subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosły odpowiednio 1,90 % dla Dhunseri i 1,93 % dla Reliance.

3.6.6. Uwagi dotyczące ujawnienia informacji

- (115) Rząd Indii twierdził, że MEIS nie stanowi podstawy do zastosowania środków wyrównawczych z następujących dwóch powodów: (1) system jest zgodny z przepisami lit. g) i h) załącznika I, do których odnoszą się postanowienia załącznika II do Porozumienia SCM oraz (2) świadectwa dotyczące kredytu celnego są „notami kredytowymi”, które przynoszą korzyść posiadaczowi tylko w momencie, w którym świadectwo jest wykorzystywane do kompensowania ceł przywozowych.
- (116) W odniesieniu do pierwszego powodu rząd Indii nie przedstawił żadnych dowodów. Zwykle twierdzenie, zgodnie z którym podstawowym celem MEIS jest udzielenie eksporterom pomocy w celu skompensowania braku wydajności w zakresie infrastruktury oraz związanych z tym kosztów i podatków, a także zapewnienie równych warunków działania nie wystarczy, aby wykazać, że program MEIS jest zgodny z przepisami załącznika I lit. g) i h), odczytywanych łącznie z postanowieniami załącznika II do Porozumienia SCM. W związku z drugim powodem przypomina się, że – jak wyjaśniono w motywie 108 – od momentu, w którym rząd Indii dostarcza świadectwo dotyczące kredytu celnego beneficjentowi programu MEIS, świadectwo to może być wykorzystane w dowolnym momencie do kompensowania niektórych ceł lub podatków lub może zostać odsprzedane innemu podmiotowi, ponieważ świadectwa te są zbywalne bez ograniczeń. Uznaje się zatem, że rząd Indii zapewnia korzyść beneficjentowi programu MEIS w momencie doręczenia świadectwa dotyczącego kredytu celnego. Wydaje się również, że jest to interpretacja przyjęta przez indyjskie standardy rachunkowości, ponieważ wartość finansowa świadectw jest księgowana jako niespłacony dług gdy tylko świadectwo zostanie dostarczone przez rząd Indii, jak wyjaśniono w motywie 112, a nie w czasie, kiedy jest faktycznie wykorzystywane do kompensowania cła lub podatku. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

3.7. Program stanu Gudżarat dotyczący zwolnień z podatków od energii elektrycznej (GEDES)

- (117) Komisja ustaliła, że jedno przedsiębiorstwo korzystało z tego środka w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W toku dochodzenia ustalono jednak, że uzyskana korzyść była nieznaczna, a zatem środek ten nie został poddany dalszej analizie.

4. KWOTA SUBSYDIÓW STANOWIĄCYCH PODSTAWĘ ŚRODKÓW WYRÓWNAWCZYCH

- (118) Komisja przypomina, że kwota subsydiowania ustalona w odniesieniu do DPL i Reliance rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/1350 wynosiła odpowiednio 3,2 % i 6,2 %, co przełożyło się na cła wyrównawcze w wysokości odpowiednio 35,69 EUR/tonę i 69,39 EUR/tonę.
- (119) Podczas obecnego częściowego przeglądu okresowego Komisja ustaliła kwotę subsydiów wyrównawczych, wyrażoną *ad valorem*, w wysokości 2,3 % dla Dhunseri i 4 % dla Reliance. Jak wyjaśniono w motywach 27–30, stopy subsydiowania grupy Dhunseri przedstawione w tabeli poniżej zostały ustalone poprzez agregację danych IDIPL i MPPL, dwóch producentów eksportujących PET z grupy w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

Tabela

Stopy dla poszczególnych subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

	DDS	EPCG	MEIS	Ogółem
Grupa Dhunseri:				
— Dhunseri Petrochem Limited	0,38 %	0,11 %	1,90 %	2,3 %
— IVL Dhunseri Petrochem Industries Private Limited				
— Micro Polypet Pvt. Ltd				
Reliance	1,67 %	0,45 %	1,93 %	4,0 %

- (120) Obowiązujące obecnie środki wyrównawcze mają formę cła specyficznego. W związku z tym, na podstawie stóp subsydiowania opisanych w tabeli powyżej, Komisja ustanowiła następujące specyficzne cła wyrównawcze: 18,73 EUR/tonę w przypadku grupy Dhunseri i 29,21 EUR/tonę w przypadku Reliance.
- (121) Zgodnie z motywem 16 powyżej Komisja oceniła potrzebę zmiany stawki cła mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w Indiach, która wynosi 69,40 EUR/tonę. W związku z tym przypomina się, że najwyższa stawka cła obowiązująca indyjskich producentów eksportujących, wynosząca 74,60 EUR/tonę, została nałożona na przedsiębiorstwo Pearl Engineering Polymers Ltd., producenta, który nie był objęty obecnymi przeglądami. Ponieważ najwyższa stawka cła nie została zmieniona w ramach obecnych przeglądów, żadna zmiana stawki cła mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w Indiach nie była uzasadniona.

5. TRWAŁY CHARAKTER ZMIANY OKOLICZNOŚCI DOTYCZĄCYCH SUBSYDIOWANIA

- (122) Zgodnie z art. 19 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy nastąpiła istotna zmiana okoliczności dotyczących udzielania subsydiów w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym i czy zmienione okoliczności miały trwały charakter.
- (123) Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym producenci eksportujący, których dotyczy postępowanie, nadal korzystali z subsydiowania podlegającego środkom wyrównawczym przyznanego przez rząd Indii, choć według innych stawek.
- (124) Jeżeli chodzi o Reliance, najważniejszymi subsydiami pod względem stawek subsydiowania w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym były DDS i MEIS. Nic nie wskazuje na to, że subsydia te przestaną istnieć w dającej się przewidzieć przyszłości. Obydwa te subsydia zapewniają korzyść obliczoną jako stały odsetek wartości FOB wywozu i nic nie wskazuje też na to, by odnośne stopy subsydiowania miały zostać zmienione w najbliższej przyszłości.
- (125) W odniesieniu do DDS stopa subsydiowania była kilkakrotnie zmniejszana przez rząd Indii w ciągu ostatnich siedmiu lat: od 5,5 % wartości FOB w 2011 r. spadła do 3,9 % w 2012 r., 3,0 % w 2013 r., 2,4 % 2014 r., 1,9 % w 2015 r. i wreszcie 1,5 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Zgodnie ze stroną internetową Centralnego Zarządu Akcyzy i Ceł⁽¹⁾ stawka ta nie była od tego czasu zmieniana.
- (126) Jeżeli chodzi o MEIS, stawka 2 % wartości FOB, która zaczęła obowiązywać dla PET w październiku 2015 r., jak wyjaśniono w motywie 106, nie zmieniła się od tego czasu zgodnie ze stroną internetową Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Zagranicznego⁽²⁾.
- (127) W odniesieniu do EPCGS nie przewiduje się znaczącej zmiany poziomu subsydiowania po okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, ponieważ: a) nie było oznak istotnego planowanego przywozu dóbr kapitałowych oraz b) jakiegokolwiek korzyści przyznane w ramach tego subsydium są rozłożone na wiele lat odpowiadających okresowi amortyzacji dóbr kapitałowych (w Indiach w okresie od 18 do 25 lat).
- (128) W trakcie ostatniego przeglądu okresowego, o którym mowa w motywie 7, AAS był największym źródłem subsydiowania przedsiębiorstwa Reliance, tak jak opisano w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/1350. Jak opisano w motywie 46 powyżej, w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym w ramach obecnego przeglądu program AAS był wykorzystywany w niewielkim stopniu, ponieważ większość wywozu korzystała z programu DDS, który wyklucza się z AAS. Program AAS pozostaje dostępny i nie można wykluczyć, że Reliance zacznie ponownie korzystać z niego w przyszłości, ale to automatycznie zmniejszyłoby korzyści uzyskane w ramach DDS, ponieważ każda transakcja wywozowa może korzystać tylko z jednej z dwóch subsydiów.
- (129) Jak wskazano w motywach 125–128, nie znaleziono żadnych dowodów na to, że programy objęte środkami wyrównawczymi zostaną przerwane lub że ich poziom subsydiowania ulegną zwiększeniu lub zmniejszeniu w przyszłości. Na tej podstawie Komisja uznała, że okoliczności, które doprowadziły do ustalenia nowej stawki subsydiowania w odniesieniu do Reliance, mają charakter trwały.
- (130) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym w ramach obecnego przeglądu okresowego Reliance skorzystało w mniejszym stopniu z subsydiowania niż podczas ostatniego przeglądu okresowego, o którym mowa w motywie 7, co stwierdzono w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/1350, ponieważ ustalone stopy subsydiowania spadły z 6,2 % do 4 %. Na podstawie motywu 129 jest również prawdopodobne, że

⁽¹⁾ Stawki DDS są dostępne na stronie <http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/dbk-schedule/dbk-idx> (sprawdzono w dniu 4 czerwca 2018 r.).

⁽²⁾ Stawki MEIS są dostępne na stronie <http://dgftcom.nic.in/licasp/MEIS/meisitemdetail2016.asp> pod kodem ITC 3907 (sprawdzono w dniu 4 czerwca 2018 r.).

Reliance będzie nadal otrzymywać subsydia w kwocie niższej niż określona w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/1350. Komisja stwierdziła zatem, że utrzymanie obowiązujących środków spowodowałoby, że poziom cła będzie wyższy niż stawka stanowiąca podstawę środków wyrównawczych, co spowoduje szkodę. W związku z tym należy zmienić poziom obowiązujących środków w celu odzwierciedlenia nowej sytuacji.

- (131) Jeśli chodzi o grupę Dhunseri, w trakcie dochodzenia ustalono, jak wskazano w motywach 27–30, że struktura grupy znacząco się zmieniła. Przede wszystkim grupa posiadała dwa zakłady PET w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu do jednego zakładu produkcyjnego w trakcie poprzedniego przeglądu okresowego. Reorganizacja, którą przeprowadzono w kontekście sojuszu z partnerem IVL, obejmowała kilka kroków prawnych w ciągu prawie dwóch lat oraz, według wszelkiego prawdopodobieństwa, zakończyła się uznaniem jej przez Wysoki Sąd Kalkuty w grudniu 2017 r. Komisja uznała zatem, że zmiana struktury miała charakter trwały. Stwierdzono zatem, że obowiązujące środki należy zmienić tak, aby odzwierciedlały nową sytuację również w świetle wcześniejszych wniosków dotyczących obecnego (i niższego) poziomu subsydiowania stwierdzonego podczas tych przeglądów.

6. FORMA ŚRODKÓW

- (132) Jak wyjaśniono w motywie 120, zmienione środki mają formę ceł specyficznych. Stawki cła specyficznego są obliczane na podstawie danych odnoszących się do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym i pozostają zatem na tym samym poziomie, niezależnie od zmian ceny eksportowej.
- (133) Jednakże w przeciwieństwie do subsydiów, które w czasie pierwotnego dochodzenia zapewniały największe kwoty subsydiowania, dwa główne programy subsydiowania (DDS i MEIS) w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zapewniają korzyści finansowe, które są bezpośrednio proporcjonalne do ceny eksportowej. Te dwa subsydia stanowiły odpowiednio 97 % i 89 % całkowitego subsydiowania grupy Dhunseri oraz Reliance w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Oznacza to, że kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych wzrasta automatycznie wraz ze wzrostem ceny eksportowej. Wydaje się zatem, że cła specyficzne nie rekompensują w odpowiedni sposób rzeczywistego poziomu subsydiowania, z którego korzystali dwaj producenci eksportujący.
- (134) Na tej podstawie Komisja uznała, że w przeciwieństwie do pierwotnego dochodzenia, cła specyficzne mogą nie być już najwłaściwszą formą środków uwzględniających te okoliczności. Nie można jednak uwzględnić zmiany formy środków w kontekście obecnych przeglądów okresowych, ponieważ taka zmiana musiałaby mieć zastosowanie do wszystkich indyjskich producentów eksportujących, podczas gdy obecne przeglądy okresowe są ograniczone pod względem zakresu do ustalenia poziomu subsydiowania tylko dwóch producentów eksportujących. W związku z tym Komisja podjęła decyzję o utrzymaniu obecnej formy środków.

7. OFERTY ZOBOWIĄZANIA CENOWEGO

- (135) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo IDIPL złożyło ofertę zobowiązania cenowego. Propozycja została odrzucona, jako że charakter subsydiowania tworzy sytuację, w której zastosowanie zobowiązania w zakresie minimalnej ceny importowej doprowadziłoby do zwiększonego subsydiowania. Wynika to z faktu, że poziom subsydiowania w ramach DDS i MEIS, który łącznie stanowi 95 % wartości subsydiowania, zależy od wartości FOB produktów wywożonych w ramach tych programów. Ponadto struktura grupy, do której należy IDIPL uniemożliwiłaby skuteczne monitorowanie zobowiązania.
- (136) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odpowiedni wiersz w tabeli w art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 461/2013, dotyczący Dhunseri Petrochem Limited, otrzymuje brzmienie:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka cła wyrównawczego (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
„Indie	Dhunseri Petrochem Limited	18,73	A585
Indie	IVL Dhunseri Petrochem Industries Private Limited	18,73	C380
Indie	Micro Polypet Pvt. Ltd	18,73	C381”

Artykuł 2

Odpowiedni wiersz w tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 461/2013, dotyczący Reliance Industries Limited, otrzymuje brzmienie:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka cła wyrównawczego (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
„Indie	Reliance Industries Limited	29,21	A181”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
